

Naixement

A Maria del Carme, amb motiu de la seua naixença

Has vingut pels camins de la Vida
a cavall d'uns celestes coixins
fets de rajos de lluna polida
tot signant de la Vida els camins.

I has trobat les anelles dels braços
maternals que te gronxen fidels
i has tastat la tendror dels abraços
del teu pare i dels llavis, les mels.

Ets angèlic capoll, esperança,
i fermall radiant d'aliança
cordial per als vincles carnals.

Ben vinguda a la llar ja tan plena,
puix que té filial llum serena
i esperava els teus plors capitals.

Carles Salvador

A Bartolomé Llorens

Amic Lloréns: Fa uns anys, per la drecera
de l'infinit, seré vares marxar;
tenia el cel un blau de primavera
i els ametlers, el goig d'un nou fullar.

Poeta ver, potser veu encisera
del Paradís estant et va cridar,
i tu, fet àngel ros d'ala lleugera,
al cel tot lluminós vares voiar.

Amic Lloréns: Ton cor fón melodia
que es va trencar replet de poesia
de ritmes clars i to valencià.

Ens vas deixar, amic, amb ulls plorosos
i ens has omplit els cors melangiosos
d'una tristor que mai no passarà.

CARLES SALVADOR

A CARME BALBASTRE

Pense, ma Carme, ensalsar ta figura,
però en mon lèxic no encontre expresions
rer a elevar-te hasta el cim dels turons
en que mereix resplandir ta hermosura.

Mire els teus ulls i el mirar-los m'atua.
!Soc tan menut al mirar-me allà al fons!
Mire els teus llavis i veig tals petons
nàixer pa mi, que són glòria futura.

Nius de volers, els clotets de ta cara;
pèrles valioses, les dents de ta boca;
llamp amorós, ton mirar que m'aloca,

i arbre fragant, el roser del teu pit.
Cos modelat sobre g marbre Carrara,
!jo't fundiré, que d'amor soc reblit!.

Publicat a "El Cuento del Dumenche" nº 77

València 20 de Juny, 1915

A CARME BALBASTRE

T'adore, Carmeleta del meu cor,
com mai en este món ningú vulguera;
jo sé bé que eres tu la Primavera,
imatge divinal d'un alba d'or.

De tu estic apartat, i em dol l'inyor
que'm nafra l'ànima, ants riallera.
Recorde ta parla tan joganera,
icreix, per a adorar-te, mon amor.

Si al llarc de ma carrera em deturares,
beneita siga sempre la diada
en que el foc de mon carinyo escoltares.

Si en l'hora de la dolsa epifania
prometeres estar-me enamorada,
!no trenques enjamai tanta alegria!

Publicada a ''El Cuento del Dumenche'' nº 122
València 30 d'Abril de 1916

A Na Caldera

Una cançó ordinària i carnal
us vullc cantar avui, oh Na Caldera,
per tant com vós sabeu d'Amor el foc.

Un jove net d'aquells d'edat ben tendra
estudiós i ric i amb gaia espasa
el pensament posava en dama bella.

Enamorat, va dir-li que sentia
la cega Amor, la seua Amor primera.

La dama féu somriures aquadosos
i respirant mostrà poca fermesa.

L'ingeniu, l'insània i adolorit pesombre
que el jove net senti setmanes feia
quedà resolt potrer en breu estona.

I ara us dic jo, sempre Na Caldera,
que de ciutat la llengua malastruga
d'alguí, ignorant virtut tan manifesta
d'aquella dama bella i amorosa,

se va ~~alliberar~~ ^{coaxar} que, féu nova repressa,
li fa l'amor les dues mans prenent-li
i un bes, gustós, li ofereix com la bresca.

No oblideu mai cançó que ja sabieu,
no l'oblideu mai més, oh Na Caldera.

envaint

2 Posta de sol =

A Ferran Puig

Les ovelles ~~fan pastura~~ ^{mansament}
~~pasturen~~ ^{mansament} l'herbei tendral
mentre poc a poc devallen
vers el poble i el tancat.

El pastor xirla georgie
melodies tardorals
~~i amb els rucs de fusta blanca~~
~~mentre~~ entre tant fa una cordeta
ben trenada amb fort espart.

Sol poverets ting l'hermita
com si allí fos un incendi
de cent viles i ciutats.

I el pastor que tot ho pensa
dins baixet com foll o rai
- Vent o pluja per demà!

Publicat a "La Provincia"

DIETARI

Posta de sol

A FERRAN PUIG

La ramada fa pastura
mansament i mansament,
mentres poc a poc devalla
vers el poble i el taneat.

El pastor xiula geòrgic
mentrimentres fa cordell
i en els sócs de base plana
fa ròides pas a pas.

Sol ponent tiny l' horitzó
oom si ali fos un incendi
de cent villes i ciutats.

I el pastor que tot ho esguarda
diu baixet com toll o savi:
—Vent o pluja per' demà.

Isop l' Mbón.

Prohibida la reproducció

LA PROVINCIA NUEVA

Núm. 1712 Dimarts 14 de Novembre, 1922 p. 1

= Cancó alegre =

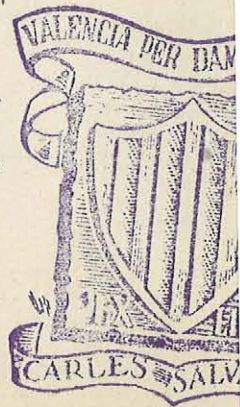
(1)

Ara tinc el cor content
i per res mirria;
a tots ensejje la dent
i dic mots alejjevent,
Marica.

Veig el món per un forat
i la vida és dolça;
cap naixent no trobe inqpat
i qui tem un disbarat,
l'espolca.

Sol i lluna i dia i nit
no me fan enveja;
dins mon cor porte un confit
que amb goig i mel sou vestit
barreja.

Ja sé prou que el viure així
és bo i acoutenta
i que és bla com un coixí
i que té l'encaut del bi
de menta.

Per això vine amb un cant (2)
frescal, d'alegria;
perquè te niga fragant
aquest dia del teu Sant,
Maria.

Carles Salvador

~~Per això vine tan content
i veure alegria.~~

~~El Rat Penat, reverent,
s'ofrendrà en sag. sap. ofrenar. te este dia
este homenatge fervent,
un
Maria~~

I per què este tan content
i veure alegria?

Perquè el Rat, molt reverent,
sap ofrenar. te este dia
un homenatge fervent,
Maria.

A Joan B^{te}. Sanz

Umarxaves a la Terra americana
buscant un altre espai per on lluir
els fruits del pentagrama i, en partit,
trobareu verds llorers de molta ufana.

Avui tens, amb honors, flòria sana;
ta música preuada fa sentir;
té un cant harmonios que, sens mentir,
és música que Déu te l'encomana.

Quan tornes a nosaltres i admirem
ta màgica i constant producció
tes obres musicals t'aplaudirem.

I tu, des del taulat del Principal
rebràs aplaudiments i efusió
per ser un ver artista musical.

Carles Salvador

publicat a "El Cuento del Domingo", 1916

= Aimen els nins -
A En Alfredo Miralles
Música de don Bernat Vives

Jo sé un arbre prop del riu
que de rossinyols té un nin.
i en després de berenar
me'n vaig a oir-los cantar
Que bé canta el rossinyol
quan se'n va la llum del sol.

Ningú toque els pardalets
puix que es menguen els cuquets.
Él qui destrouça algun nin
no vol collita a l'estiu.
Cada nin és un tresor
que val tant o més que l'or.

Jo cap nin no desfaré
perquè els pardalets fan bé
i quan vaig a passejar
sóc feliç oint-los cantar.
Que bé canta el rossinyol
quan se'n va la llum del sol.

3

Publicat a "El Poble Valencià", 1914

VIRTUT

A Joan Almenar Pechuan

amb

Quant adorable és la vida en quietut
llunt de joïeses de gran capital!.
Quant mansament en la vida campal
trobes la dolça i daurada virtut!.

Passes les hores de la senectut
junt a les cases del poble natal
fent dels recorts un bonic madrigal
qu'ompli de joia 'l orgull del vençut.

Tart, quant hi han llums en lo cel blau-obscur
veus los misteris de la religió
com te transformen lo cor ans impur.

Quant te despertes a la matinada,
obris la porta, i el aire !tan bo!
parla anyorances de vida passada...

Benassal 10^è VI- 1918

Publicat a 'El Cuento del Dumenche' N° 254
València 17 de Novembre de 1918

= La mort de Puig Roda =

El sol va apagant-se. L'artista es mor.
L'esposa es decanta al capçal del llit.
La vida se trenca i sura el requit.
L'angoixa, augmentant, es vessa del cor.

I ~~pluja~~^{puja} a la gola i esclata en plor.
L'artista, amb un gest, l'espai infinit
signant, pinta mentres fuig l'esperit.
[El sol ja no mostra sa esfera d'or.

La cambra s'ha omplert de dolor immensa.
Els fills tots li ploren i ara comença
un «Pare nostre» que se'n puja al cel.

Després un filllet que ~~ten~~^{sent} un gran anhel
pregunta: - Mamià, que el pare s'ha mort?
Respon un sospir i un abraç molt fort.

Publicat a "San Sebastian" de
Virarós, 1920

Dietari

A Silvius Pellizco

Qué li passa a l' amic «Silvius»
que no escriu fa molt de temps
fent-nos falta com nos fan
els seus versos d' ironia?

Qué composita l' obra mostra
ou vorem nostres siluetes
literàries d' homens serios
en saguants caricatures?

Per favor; doneu els versos
a l' impremta periodística
puix notem la vostra ausència.

Reprengan la vostra tasca
i que Apolo benedixca
vostres obres i les menes.

Isop l' Ebron.

Prohibida la reproducció.

LA PROVINCIA NUEVA

Núm. 1716 Dissabte 4 de Novembre, 1922 p.1

ERALDO DE CAS

NAS: Escultor Viciano, 14

Sábado 4 de Noviembre de 1922

Dirección telegráfica

DEKKERS

FRUITBROKER - 87,

Telegrama

de naranja y proporciona anticipos sobre conocimientos. — La antigüedad de esta casa en el ramo de frutas es una garantía por

CASTELLÓN, calle Gonzalez Chermá, 89. - - Informará

OR SOLSONA SANCHO. - Telegrama

ERÁ?

del mundo

es Drús

gen del Carmen

ARAGOZA
RIQUE RAMOS

ISPAÑIA

iz Zorrilla, 28

CASTELLÓN

E ESCRIBIRI

arch :: Smith :: Premier

IVAS Y RECONSTRUIDAS

y a plazos

marcas REX, la más moderna

je en elegante moleta

, corchos y otros efectos

precios reducidos

mitar esta casa

de DANKAV

Sensació de la llum

A Juli Sales.

*Al cristall del meu balcó
per un bes, baixa la lluna
cada nit. Si estic de vetlla
reb-lo prest; i m' importa
si dorc ja, fins despertar-me.
Ella és tan amorosida
que d' argent ompli una cambra
—que no mal está dormida
puix recita cada nit
versos meus, veladament,
(llen resó de una veu tènue)
dolçament y tendrament.
I els esprits, els gnoms minaires,
amb capells de vermelló
cada nit venen per dur-se'n
el metall de l' argentó.
I s' enriuen, i fan gresca,
forts sorolls, sarabastall....*

*... fins que la lluna, pudent,
se retira del cristall.*

ISOP L' EBRÓN.

HOY NACE 25 AÑOS.....

Celebra sesión el pleno de la Diputación, siendo elegido Vicepresidente de la Comisión provincial don Victorino Fabra.

En la Casa Abadía se celebra una sesión para tratar del socorro a las clases menesterosas mientras dure el temporal de aguas.

Entra a formar parte del diario madrileño *El Progreso*, el periodista castellonense Carlos Llinás.

El general Azcárraga hace pública su decisión de retirarse de la política.

RÁPIDA

Un rasgo

El viejo pastor de almas que rige los destinos espirituales, ha donado para los pueblos perjudicados en el último año cuatro mil pesetas. Ese rasgo de noble y generoso desprendimiento de un católico es el toque de clarín que llama a la conciencia pública y privada en auxilio del desvalido. ¿Se perderá su eco en la general indiferencia o será por el contrario el aguijón que despertará la piedad de los humanitarios sentimientos de la numerosa gentry? Esperemos.

LA REVISIÓN DE LOS AVANCES CATA

En la Gaceta aparece hoy un Real decreto sobre la tramitación de las instancias de los que quieran acogerse a los beneficios concedidos por la ley de 26 de Julio último y Real orden del mismo mes.

En dicha disposición se previene que solo podrán reclamar y solicitar la revisión de trabajos catastrales, los Ayuntamientos, Juntas provinciales y propietarios que representen más de un 25 por 100 de la base imponible del término; que toda impugnación esté debidamente justificada y presente cifras substitutivas a los impugnados o que se señale la infracción cometida cuando en infracción de ley se funde la reclamación, y que por el jefe de la Comisión comprobadora, se redactará el correspondiente presupuesto de gastos, que estará forzosamente en relación con los trabajos a realizar, dependientes de los cultivos y aprovisionamientos denunciados.

Depositados por los solicitantes la cantidad correspondiente, se

Catastro durante tres meses.

El ministro de Hacienda acordar la devolución de los tributos devueltos de oficio los gastos devueltos en la revisión, terminada ésta, se computará su resultado numérico de los tributos devueltos tributarios, se computará a las cifras propuestas por los licitantes que a las cifras de los respectivos trabajos.

Terminados los trabajos de rectificación y aprobación, el Subsecretario de Hacienda tirará efectos tributarios de los tipos de revisión siguiente, y pasado el tiempo de vigencia, solo podrá ser impugnada la revisión de los pueblos contra los tipos; pero si a consecuencia de la revisión se demuestra la conveniencia de modificar los tipos evaluados, los nuevos se aplicarán a los pueblos reclamantes, también a todos los cultivos y terrenos de la zona donde existan cultivos y terrenos.

Poetes d' avanguardia

NOCTURN

Al poeta B. Artola i Tomàs

La lluna acaga les estrelles,
i fa vent gregal,
Les finestres
tanquen
les parpelles
i dorm
el poble
un somni fantasmal.
Una porta esbatagada
tanca furienta el seu portó,
Tremola una casa
cluixen els vidres
d' un balcó.
Al cantó
vigila
el llum d' oli
de un San Francesc llagat,
la crinera
lleonina
d' una acàcia
i un gat.
I passa l' home del farol
cantant
les hores serenes!
que la lluna
amorosida
s' ha oblidat.
CARLES SALVADOR

DIARIO DE CASTELLON

Núm. 431 Dijous 22 de Setembre de 1924 p. 1

POETES VALENCIANS

La lluna fila

A la poetessa Josefina Cantó

La lluna fila sa llum
i va minvat la filosa
la lluna fila y consum
la seua vida afanyosa.
D' on prens la llama, lluneta?
Qué fas del fil que has filat?
Files i files distreta
o bé fas la feina a ton grat?
La lluna fila sa vida
ma vida file també
(aquesta bella mentida
que si es mentida no sé).
La lluna fila,

S' emporta
sa llum a una casa morta.

CARLES SALVADOR

Benassal.

Montanyes del Maestrat,
cim verdós, riera blava,
bosc d'alsines, fontitjol,
raberes, ocells i ~~plada~~...

Lluna que pinta ^{les teules} ~~de~~
amb purpurina de plata,
bella nit benissalencina
en què lluix l'estelada...

Amistat compradora...

Entre paraula i paraula
~~illusions~~ van i vénen
i es gronden ^{per} com una palma.

(Tot això Conxeta amiga
em cal recordar. ho ara
en la festa graciosa
de la Verge Immaculada).

Valencià, desembre, 1941

A Conxita Sales
en el dia del Sen Sant.

FELICITACIO

a la nostra S o f i e t a
en el día del seu Sant

Mil floretes de gesmil,
mil
per tes gracies i bondats.
Felicitats
i somriures a porfia,
Sofia.

Ja que el teu Sant és hui en dia
recorda't molt dels teus pares
i no mai els desempares.
MIL FELICITATS, SOFIA.

Els teus pares,

Carles i Sofia

València 30 de setembre de 1942

= El record de l'amic =

La visita que em vas fer
a principi de l'estiu
ha esclat en recordances
a l'entrada de l'hivern.

I recorde aquies tardes
coronades d'oriflama
quan el sol cap a Terol
devallava pel ponent.

Tu en « Els Sants de Catalunya »
em llegies gaia prosa
de mossèn Lluenç Ribes.

Fo et llegia la « Llicó
d'Oceania al Parc »
i era dolç nostre passeig.

Publicat a "La Provincia Nueva"

En la vida nova de l'amic Bort

Pel caminet de la Vida
ha vingut el casament
amb una tendra florida
de blau enamorament.

Tra la Vida és quarrida
i té un nou començament.
Si etmur la fa aniversada
per a l'etern regnament,

al terrenal paradís
res no s'igual a l'encís
de la il·lusió més alta
que és deixar de ser prociés
fent un abraç, un fort bes
i adormir-se palta a palta.

Cu

= Homenatge =
Naturalment, al solombra fa l'arbre
i així ha de ser per sempre,
talment com vós, per ho, feu bones obres
que no en sabrien fer d'una altra mena.

Gran escriptor i mestre en periodisme
la vostra ploma ha estat ben virtuosa.

Animador de joves que les lletres
el senty preuen, les vostres paraules
sempre han estat ben útils, precioses,
per a la dolça llengua de València.

Reben, Amic i Mestre, l'Homenatge
d'aquest poeta humil, nostre deixeble.

29 febrer 1944

amb motiu de l'Homenatge a
Don Vicent Calvo Sraio

A vos, ~~Empar~~ Pina de Jovians
en la diada onomàstica
~~contra~~

El verd, el blanc i el roig de flama
i altres colors tots perfumats
hous fet caní vers una dama,
Maria dels Desemparats.

I el que vol ser humil ofrena
d'un oliví pomell de flors
altre no és sinó una plena
nuestra gentil d'un grup de cors

que prega al Cel gràcia pia
que devaltant a vos, ~~Empar~~,
per sempre us done en este dia
un foig etern i un riu clar.

14 maig 1944

Avui, dia del dolcíssim nom de Maria

A Maria Ibars.

Blau és el cel del migdia,
verd és el camp vegetal,
és vermell el cor que estima,
i el pensament és d'aurat.

Es blanca la margarida
i és ros el ver roserat...
De quin color és, Maria,
aquest dia del Ten Sant?

Mi veu, ni veuria el voldria,
ni tampoc el vullc murat.

Per a tu el vullc, bona amiga,
~~clar com la Felicitat,~~
del color del mes de Maig.
Carles Salvador

12 de setembre de 1944

= Sonet a Maria =

Dins el setembre expert, ufà de Vida,
(aquella Vida plena, assaonada,
en què el raïm és dolç i col·torçada
de la figuera el fruit; en què és guarnida
l'alta blavor del cel amb evrogida
llenca de nivols tous, on la mirada
posa l'encís que és flor extasiada)
ens ve la Verge amada i beneïda.

I ve el teu nom, Maria, transparent,
fresc i tendral ensems, com un souviure
nat de la Verge mística i clement,

com una llum que es posa al pensament
per desitjar el goig immens del viure
ben allunyat del dol i del torment.

Carles Salvador

Dia 12 setembre 1945

Felicitació

a l'amic Josep Pastor
en el dia del seu Sant

- o -

Sant Josep en este dia
anà a una burryleria
per menjar uns quants burryols
pensant que no pagaria
i aforrant-se els caragols.

Allí havia un bon senyor
nomenat Josep Pastor
que en voré'l entrar, digué:
- Menja, que jo pagaré
meve, burryols i licor.

Sant Josep, molt agrait
per tan esplèndit conuit
tirant-se la gorra al tos
burryols i copa en el cos
se va engolir, decidit.

2

I després que això va fer
obrint el seu cor, sincer,
en veu molt alta va dir:
- Això sí que és d'agrair,
bon amic Xocolater.

I demane al Pare Sant
que en este mateix instant
done salut i pessetes
a la dona i les xiquetes
per poder tirar avant.

I et done a tu en este dia
bona gana i alegria
com ningú tingué enjamai
i que no et visite mai
la senyora Fiscalia

19 març 1946

El vostre gest

A l'amic En Ricard Santmartí qui amb un gest de dignitat patriòtica valenciana no ha acceptat les condicions imposades a Pensat i Fet; ha deixat de publicarlo en la festa de les Falles de Sant Josep de l'actual any 1946.

El vostre gest, amic, tan patriòtic propi d'un cor que ~~tran~~ caliu del fred davant el fet ridícul i despietat de no deixar existir Pensat i Fet

és digne amic i demà de la lloança de tot amant del verb valencià que no ha perdut encara l'esperança de veure'l pur i net i sobirà.

Als han volgut posar aspre vilici i ben rebujat tot quany i benefici per no voler, per res, perdre l'honor.

Pensat i Fet referma el patri i que i del qresol ha eixit ~~pp~~ més ferm i digne per aquest gest altiu de vostra Anuv.

3

= Epigrama =

L'amic Garcia i Esquit
va tindre gran alegria
quan la filla li moixia
i va pegar un gran crit.
Molt content i decidit
dir a la dona: ~ Tu vols
una noia molt senzilla
del meu pais? No tindrem doll!
(on ja tenim una filla
si que menjaven bunyols!!!)

La vostra filleta

A Mameu Garcia Smit i esposa

L'Amor, d'un món de fines meravelles
un goig novell, la filleta, us ha dut
i al vostre cel l'angelet ha vingut
pels caminals que prenen les estrelles.

Porta d'ullà un somris darrat i blau
que té l'arrel al ~~cor com un robí~~
robí del seu cor
i el plor vital, transcendent i suau,
fa el seu esclat com esclata la flor.

De vostra carn naixuda, és l'esperança,
la il·lusió vivent del vostre niu
que ara és més tendre i té més escalfor.

Siga per sempre anella de fermança,
aquesta joia viva que teniu
perquè la filla és filla de l'Amor.

Carles Salvador

Manuel García i Esmit
Herminia Royo i Llácer

TENEN EL GOIG DE COMUNICAR A

Carles Salvador

EL NEIXEMENT DE LA SEUA FILLETA

Herminia

VALENCIA, 9 DE FEBRER DE 1946

LA VOSTRA FILLETA

L' Amor, d' un món de meravelles
la filleta us ha dut
i al vostre cel l' angelet ha vingut
pels caminals que prenen les estrelles.

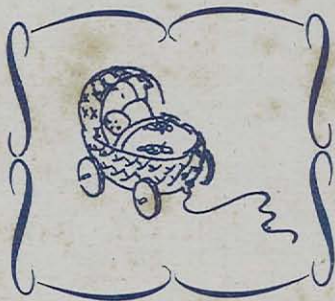
Porta d' enllà un somris daurat i blau
que té l' arrel al robí del seu cor
i el plor vital, transcendent i suau,
fa el seu esclat com esclata la flor.

De vostra carn naixcuda és l' esperança,
la il·lusió vivent del vostre niu...

Siga per sempre anella de fermaça
aquesta joia viva que teniu.

Carles Salvador

Primavera a València

El mes de març i l'abril
són writs per sonnets
que amb el bec han pres el llibre
d'or de les estrofes i versos
de la vostra poesia,
oh mestre López-Picó,
lletres de tendra ambrosia,
plenes de blava unció.

7
Al poeta Josep López-Picó en la seua
entrada a València, 1946

A Ricard Sanmartin i esposa - Epifania =

Pels caminadors de l'alta fantasia
l'Amor creà un infant dins vostre cor
i ara ve al món cantant en l'hora pia
una cançó vital que sembla un plor.
El vostre fill que és pura meravella
cor del no-res és ara el vostre fill
porta en els ulls la llum de clara estrella
i als llavis du el somriure més senzill.

El allò que fou promesa i esperança,
il·lusions i somnis i conjur
realitat és ara, un ésser viu.

Que el bon Jesús empere la fermança
dels vostres cors i un cel per sempre atsur
tinga el rebrot d'Amor del vostre nin.

7

A la fra. Elisa Garcia de Mascarell amb
motiu de l'aniversari del naixement de la
filla Violeta

En temps de l'~~estiu~~ ^{estiu febrer} ~~de vos~~
- quan llun clara l'alta estrella -
~~tendre encant de primavera~~
vingué al món la vostra filla
Violeta.

I ara que just creix un any
al vostre braç, clar jardí,
als llavis li esclaten roses
de somris.

Juny
1946

Carles Salvador

A Enric Hurtado

= Salutació =
de la veua Vicentita Barberà, de tres anys,
en el dia en el dia del pen

Homenatge dia 16 de juny de 1966

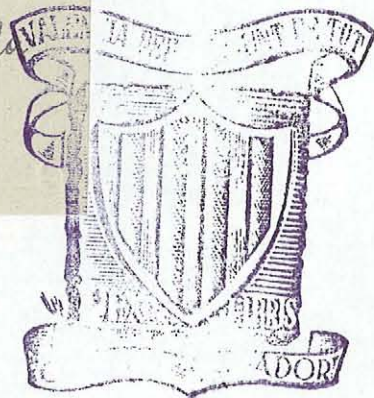
Encara que sóc menuda
com no estic bobo, ni mudo,
i el teatre molt m'agrada
ja veus com ve i te saluda
Vicentita Barberà.

T'és natural que així ho faci
perquè el públic d'esta Casa
la Funció t'ha dedicat.

Eres com de gran traça,
un artista ~~consumat~~
arrematat.

Tots els papers trau a mida
perquè tu estudies la Vida
amb teló i sense teló.

L'obra per tu és aplaudida
perquè poses emoció.

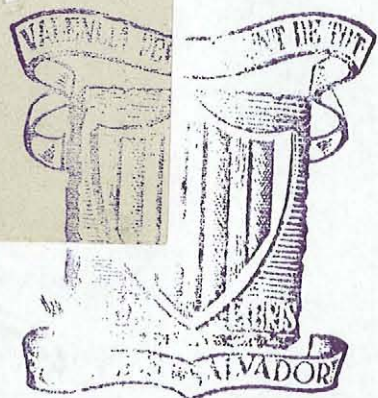
I eixa emoció la fas batre
a tots els qui en el teatre
- escolten el recitat.

L'actor, per l'Art, ja és un altre
i la forsa, veritat.

Tu saps ben dir coses fines
i ven i gest conjuntes
per anar quançant-te els cors.
Com que les taules domines
vas collint honors i flors.

Aun que és el d'Homenatge
en el que eres personatge
destacant, el principal,
no vullc que cap m'advertatge
en donar-te el meu regal.

I cavilant nit i dia
quina cosa et portaria
que fóra mostra d'amor
i de salut i alegria,
d'utilitat i d'honor.

als teus braços vine vendida
i a besante autorizada
perquè al cor tinc molta llum;
per perfumar-te la Vida ---
te porto un frasc de perfum.

3

el dia de.
En la Primera Comunió de Bernadet
Hurtado Hurtalar

Estan bonico este dia
de Primera Comunió
que s'ompli el cor d'alegria
perque ve l'Eucaristia
en senyal de salvació.

Joins nun pit time a deu ara
i com esta dius nun pit
el que es mes gran eucaria,
la llum del sol es mes clara
i el cor el time eternit.

Alegria té nun pare,
m'ajuda alegria té
esta contenta ma mare
i que no me desampare
per sempre demanaré
al crist de la Providencia
i encara que so meunt
li demane en reverencia
nun allaque l'existencia
davant nos molta salut.

Es molt bonico este dia
i aixina el velle sempre
Tot ^{molt} contenti? ja ho sabia!
pux ~~me~~ dina molta alegria
la Primera Comunió.

3

Al Poeta Josep M. López-Picó
en l'any jubilar de la seua seixantena.

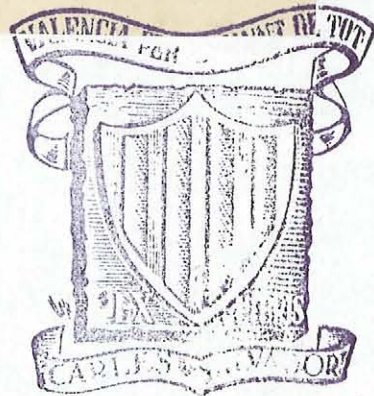
No és infinit el temps puix que hom l'arrida ;
l'ahir no és temps puix que, passat, ja és mort
i el jorn proper no és temps car no té vida
qui no ha naixent, per bona o mala sort.

Non és
Solament l'any, el segon que sempre passa,
que naix i mor tan prompte com és nat
és temps, que atur no admet, ni cap lligassa,
que ve aflat i fuig també aflat.

Si el temps és curt, limit, de l'home el viure
enregistrat sols és per l'obra lliure
que resta al món, de poc o molt valer.

Pocs o molts anys de vida gens no importa ;
l'obra que heu fet, Poeta, és l'ampla porta
que obri al camí immortal dels déus recer.

(H)

Per a l'escultor Carmel Pastor, amb motiu
de l' Homenatge que li fa el " Casino
Musical de Benimaclet ~~~

Ha eixit el sol. Per la mar blava
sonriu el sol amb rajos d'or
tot desllinçant la terra, esclava
de la foscor.

L' Horta es desperta, l' Horta
plena de verds obscurs i clars
i que tremola amb ven somorta
entre els camps.

Volen pel cel altes colomes;
volen pel cel de reveror
mostrant perfils de planes
i ~~de~~ movenor.

I en aquest dia inoblidable
que ens ha amostat son benifet
hi ha la tendror inesborrable
d'aquest poblat - Benimaclet! -
que té el ben gust i l'alegria
d'honrar un fill que és escultor
que ara comença el seu migdia:
Carmel Pastor.

13

I aquesta Casa tan amiga
de l'Art - Casino Musical! -
que sap que l'Art esforç obliga,
abraç cordial
avui vos dona en jorn de festa
i germanor.
Preneu-la vós, ~~casual~~ Pastor
perquè és aquesta
una abraçada d'amor i d'honor.

poete i artista! Venim a la vida
i ja la glòria us sorrin.
Al vostre cel hi ha una estrella amanida
per guardar-vos la vida i el nin.
Aquesta estrella us allumena
-oh, llum dels ulls! - vostre esperit,
per a qui no sentin cap pena
lluny del ~~la~~ terror que us ha nodrit.

I quan pel món aneu després,
tinguen present de bona gana
que la vostra terra és
aquesta terra valenciana.

I ací vindren, segur, un dia
tot carregat de verds clovers
i vos vebrà ^{Ciutat} València amb alegria
i sentireu el goig d'aquests carrers.

3

Germà escultor que treballen el fang,
que treballen els marbres i les fustes
i els doneu vida amb vostra sang
i formes artístiques i justes.

Salve! Per l'Art que feu que és encisera
i té un alè subtil
i es fa l'argila en vostres dits, elingerera
i allò que és aspre i lleig ho feu gentil.

Per l'escultura "Eixint del bany"
que heu modelat, tan femenina,
i amb la que heuen tingut el gran,
tota vibrant com una gavina.

Salve, Pastor escultor!
València us saluda solemniak
i els verds llorers d'honor
us ofrena maternal.

Carles Salvador

Benimaclet
novembre 1948

Pregunta angelical
en el bateig de Ricardín Sanmartín Arce

Buscant el seu germànet
des del cel a aci ha baixat
un bellíssim angelet
en un vol de llibertat.

I ara està molt satisfet
perquè veu que s'ha trobat
un Miquel Angel complet
dins d'un cel ple de bondat.

S'alegren els dos germans
i agafant-se de les mans
diu a Miquel, Ricardín:

- És açò miraculós.
Són àngels o sants, els dos?
puix ^{que} ~~son~~ els dos ^{son} ~~en~~ Sanmartín!!

Carles Salvador

Ciutat, 22 desembre 1948.

A Pasqual Asins

en l'aniversari de la seua defunció

Amic Asins, fa un any, per la drecera
de l'infinit, seré vares marxar;
tenia el cel un blau de Primavera
i els ametlers, el quig d'un nou fullar.

Poeta Asins, potser ven encisera
del Paradís estant et va cridar
i tu, fet àngel vos d'ala lleugera
al cel tot lluminós vares volar.

Pasqual Asins, ton cor fón melodia
que es va trencar replet de poesia
de ritmes clars i to valencià.

Eus vas deixar, amic, amb ^{ulls} ~~seus~~ plorosos
i eus has omplit els cors melangiosos
d'una tristor que mai no passarà.

Carles Salvador

març 1949.

Publicat al quadern "Publicacions de Lo Rat Penot"
pel 1 Matinal Poètic (27 març, de 1949.

Salutació

A Josep Mascarell i Gosp, amb
motiu de la publicació del seu
primer llibre de poemes, Verd i Blau

Bon amic: Ara que és temps
de tendrors i Primavera,
quan els geranis són flor
i pàmpols xics la figuera;
quan l'airet ja ve del mar
i porta sal i oronetes
i quan les ànimes pures
suspiren desinquietes,
tu véns amb un llibre nou
ple de cànctics i d'amors
conjugant el verd i el blau
que són poètics colors.

Bon amic: Ara que és temps
de l'esclat de les poncelles,
quan el glaç va regalant-se
i somriuen les estrelles;
quan el blau és esglaiat
en el cel i en tota cosa;
quan les fraures ja s'encenen,
quan és més tendra la rosa...
Tu en dus la gràcia alada
en els fulls del llibre imprés
on has posat cor i vida
en els mots de cada vers.
(Aquells records d'infantesa,
les amors de joventut,
el cant a l'esposa amada
i el rim al fill nou vingut.
La ironia feta cànctic
com el cànctic del matí,
sanitosa i agradívola,
neta de ritme mesquí).

Verd i Blau: il·lusió
cordial; també esperança,
dolçura de cant antic,
dolçor d'esguard que s'atansa.
I en mig de ~~tot~~, el pomell \rightarrow tot
de flòretes i d'herbetes
bosquetanes que has cantat
com canten els bons poetes.
Perquè això eres tu, Poeta
que dus el cor en la mà
i has fet un llibre de versos
com cal fer: valencià.

Verd i Blau: pom de poemes
nets i clars com aigua vera
on el verd i el blau conjuguen
clarejats de Primavera.

Carles Salvador

1 d'abril 1949.

= Sonet =
en honor de l'amic poeta mort, Emili Baró.

El dia és clar i l'hora és blava i rossa;
l'airet és ple de càntics i d'ocells;
en l'ambient hi ha llum meravellosa
i el cel vestix els seus millors penells.

No obstant, les veus estan silencioses
davall de l'ombra espesa dels xiprers
on ja de temps són mortes i confuses
entre els records vivents i els llovers.
(entre)

Oh, bon amic Baró, de ritmes tendres
que m' escolten voltat de tristes cendres!
Auri collin les flors que havien sembrat.

En nostre verb són vostra poesia
i per això tenim en este dia
honor i un dolç record, etern, daurat...

Carles Salvador

abril 1949.

A Elena Maria Valor
i a la Massa Coral Femenina
que dirigix tan ajustadament, en homenatge.

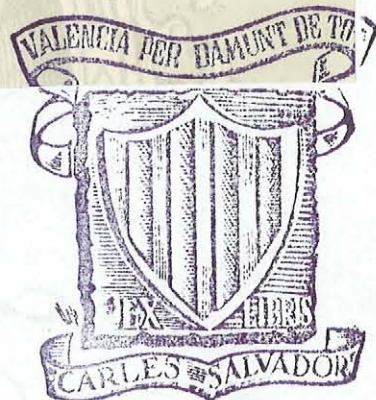
Bondat del cant que mai no es fa d'ofici,
igual que al cel refilen anjels;
bondat del cant que és fet en benefici
de l'Art per l'Art i raja dels cors nets.

Jo esplendent de sana criatura
com a deport de l'ànima és el cant,
- que el viure vas palpita i transfigura
i eleva al seny amb ala concordant.

Càntics porten de somnis, en ofrena
per regalar l'oïda que s'omplena
de ritmes bells i nous compradors.

Les ~~me~~ nostres mans teixixen melodies
amb fils de veus que canten galaxies
que, eixint del cor, s'estimen les millors.

Ciutat de València (Carles Salvador)
5 de maig de 1969.

A Enric Duran i Fortajada,
amic i Poeta, en homenatge.

Quina paraula, amic, dir-te podria
que als teus poemes fóra consonant
i que tingues també la poesia
que té la lira tena i el teu cant?

Quina floreta tendra colliria
en el jardí balsàmic, ⁱodorant
d'aquesta terra nostra que abellia
la llorientina lírica ~~i~~ ^{amant?}
exuberant?

Tot un pomell de mots i de floretes
mereixes tu, Poeta d'ales netes,
puix bé ha cantat ton cor els sens amors:

Horta i ciutat, la llar i l'Aigua viva
i el Benimodo blanc que al cor arriba
com un tabac ~~a~~ replé de fruits sempre.

Carles Salvador

Ciutat de València

25 de maig de 1949.

Publicat al llibre de benen

Ob.
Felicitació a Conxita Sales
A Puríssima Maria

Donem a Conxita Sales
desàngels les blaves ales
per a fer-li en este dia
del seu Sant un dolç coixí
on reuelze nousis bells:
cel i mar, colors i anjells
i l'Amor que no té fi.

Carles Salvador

Sonnet
dedicat al Centre Instructiu Musical
de Benimaclet
en la Festa de Santa Cecília de l'any 1949.

Estudiant l'escala musical
en instruments i en obres de solfeig
heu conseguit el premi que més val:
Per estimar de l'Art el tendre oïeig.

Vibreu els nostres cors dintre dels pits
i ens hem unit fervents al vostre esforç,
i hem sentit goig els nostres esperits
quan heu tingut llorers, palmes i flors.

Vestra labor seguim obrint els braços
al jovent que músic se va fent
i així tindrem unqats els cors amb llacors

La vostra Amor és pura i és sincera
i la tenim veiem en símbol persistent
en eixa tela insigne: La Bandera

C. Salvador

Al belegat de "Lo Rat-Penat" a Madrid En Josep J. Sanclis
Zabala i als sempre de la casa València de Madrid

Benvinguts els valencians
de Madrid, nostres germans;
benvinguts en aquest dia
que ens havem donat les mans
al Casal que us aplega amb alegria.

La nostra llengua parlen,
de València us recorden
i en la festa de les falles
la Senyera al pit porten
per evanyar de la pass brillants batalles.

Ara tota al "Rat-Penat"
que dolça Xocolatada
d'Honor us ha escudellat,
cuixa amb falles de Ciutat
que sap fer d'un no-res flama sagrada.

Benvinguts i quan torneu
a Madrid a tots diguen
ben alt, ben ferm i ben clar
que la llengua que parlen
i aprofita per viure i per plorar

2

ací és motiu de lloança,
notre word i l'esperança
i qui la vullga adeprenre
pot fer-ho sense enyorança
~~per mantindre-la pura i per defendre,~~
si la vol pura i si la vol defendre.
I ara, aneu per la Ciutat
exornada de rialles;
admiren-la en son esclat
de trons, de músiques i falles
amb e'abraç que us ha fet "Lo Rat-Penat"

C. S.

1950

Salutació llegida al "Rat Penat" de València la
nit del 18 de març de 1950 amb motiu de la xocolatada
oferta per aquesta entitat als sempre obants dits.

= Sonet = (Badenes Dalman
en homenatge al Poeta d'Alberic, cantor
de la Ribera del Xúquer

L'aigua del Xúquer, mansa i cristal·lina,
un delicat poeta fèn de vís
i van cantar amb rítmica divina
de la Ribera el càntic fervorós.

El vostre vers tou ple d'idealisme
per a nosaltres fèn el sembrador
d'un ~~accusat~~ ^{molt ínters}; gran ~~partitisme~~
ple de ferment i d'alta i magna amor.

I ací venim avui l'ànima tensa
a retre-vos honor amb joia immensa
i amb versos llavors de glòria i de pau.

Vís no sou mort. Lo Kat-Penat us porta
dolços records per vostra vida lorta
de, vís, Francesc Badenes i Dalman.

21 Juny 1950

(Carles)

S O N E T

en homenatge al poeta d'Alberic, Badenes Dalmau
cantor de la Ribera del Xúquer

L'aigua del Xúquer, mansa i cristallina,
un delicat poeta féu de vós
i vau cantar amb rítmica divina
de la Ribera el càntic fervorós.

El vostre vers tan ple d'idealisme
per a nosaltres fón el sembrador
d'un molt intens i brau patriotisme
ple de fervent i d'alta i magna amor.

I ací venim avui l'ànima tensa
a retre-vos honor amb joia immensa
i amb verts llorens de glòria i de pau.

Vós no sou mort. Lo Kat - Penat us porta
dolços recorts per vostra vida forta
oh! vos, Francesc Badenes i Dalmau.

CARLES SALVADOR

21 juny 1950

= Noces =

a Emili Roca i Salvador

a Maria Sàler i Artigas

Somnis de somnis vells als dits flouixen
quan els amants s'afafen de les muntanyes
i tot mirant-se els ulls es vegetixen
que un viure nou la Vida en recrearà.

I el cor tremola Amor, sense domini,
sense futur, segur de tanta rosa
ja carn de carnis de fills per determinar
del bes cruent que dura la flama losa.

Present ventura beta d'esperança
que encerclava l'auell de l'aliança
i que l'Amor durà penjada al pit
com un radar inèdit de la Vida
que ja en el seny va rev-li presentida
i que es projecta tota a l'infinit.

Carles Salvador

Ciutat de València 21 - IX - 1950

EN L'HOMENATGE DEL RAT-PENAT

AL MESTRE FRANCESC ANDRÉS

Voldria dir avui que el cor confessa
tot el que tinc al cor de dolç i bell
i com els mots amostren la llur pressa
per al paper anar des del cervell.

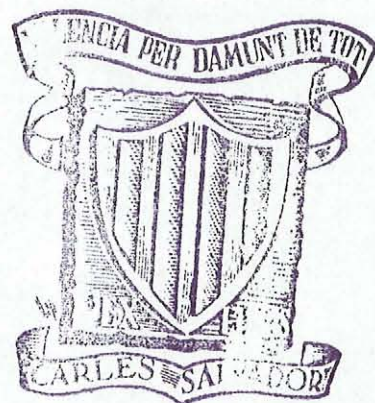
Perquè sou vós, Andrés, qui cada dia
heu educat la veu, amb gust i anhel,
de tants artistes grans que ara fan via
pel triomfal camí que porta al cel.

I al Rat-Penat, ací a la casa
que el sentiment terral té per raó
haveu vingut de temps amb ferma passa

per fer ^{gaudir-nos} ~~gadir-nos~~ versos i cançó.
Oh Mestre Andrés, sereu sempre lloat
sota les ales d'or de Rat-Penat

Carles Salvador

Ciutat, 10 de Maig de 1951

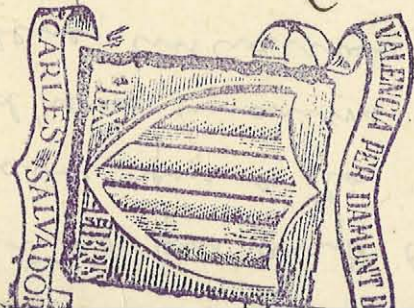

= Poema =
en homenatge a la "Rondalla València"
amb motiu del premi guanyat
en el Concurs de Rondalles de l'any 1951.

Dolç, percudir la pua en el cordatge
i van naixent les notes a compàs;
canta la prima el càntic d'un passatge
ple de color suau, de cançons.

Vibren les cordes tenses el lleugeratge
que li encomana el somni, pas a pas,
i els instruments responen al missatge
dels tocadors que els porten en abraç.

No hi ha cap nota inútil, sense vida; i
un diu el conjunt harmònic tan florida
la corda greu que plora o fa laments
i la que canta clara com el dia,
com un espill al sol, ple d'alegria;
quan la Rondalla pulsa els instruments.

Carles Salvador

Bateig

Dia 15 d'abril de l'any 1952.

Maria de la Paloma,
Maria de la Mercè,
bonica com una poma,
àngel nou del cel serè...

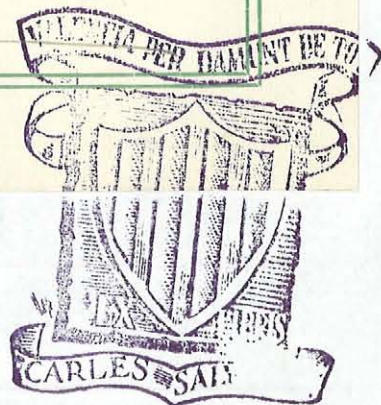
Maria ~~de~~ d'Assumpció
i de Lluc i del Pilar,
que obris un blau horitzó,
tendre blau, en esta clar.

Véns al món emparadis
i amb vol d'ales d'oronetes
baixes del cel un nou vis
a les teues germanetes...

Maria de la Paloma,
Maria de la Mercè.

- goig i tremolor de ploma -
de goig ^{ava} ~~esta~~ ^{el} cor és ple.

Carles Salvador

Sonnet
homenatge al mestre En Patrici Galindo ^{i a} ~~de~~ ^{la} ~~amb~~
en honor ~~de~~ ^{del} "Rondalla València"
motiu de l'assentament

No sabré dir - i prou que jo ho voldria -
unes paraules plenes de velleu
que al mateix temps de tindre poesia
digueren tot allò que mereixen.

Dir no sabré que sou de la Rondalla
ànima i braç, i llum i alè vital
puix que teniu la fe del qui treballa
sense pensar ni rep ni el bé, ni el mal.

Artista sou de l'art ^{de} l'Harmonia;
vos conjunteu dels sons ^{per} ~~se~~ melodia
i sou capaç de vencer tot desmai.

No us desanimu, amic, cap injustícia
perquè el talent i el cor i la perícia
ningú no pot robar-vos enjamai.

Carles Salvador

1 de Juny 1952.

Naixement

Has vingut pels camins de la Vida
a cavall d'uns celstes coixins
fets de rajos de llum polida
tot signant de la Vida els camins.

I has trobat les anelles dels braços
maternals que te provenen fidels
i has tastat la tendror dels abraços
del teu pare i dels llavis, les mels.

Ets angèlic capoll, esperança,
i fermall radiant d'aliança
cordial per als vincles carnals.

Ben vinguda a la llar ja tan plena,
puix que té filial llum serena
i esperava els teus plors capitals.

Carles Salvador

A la filla de Ferrer Pastor

La millor Fira del món

A l'amic J. Pelejero Ferrer

Alegria d'este mes
d'un cel blau i un sol fet d'or;
alegria que du el bes
que fa un dia nostre cor.

Alegria que s'esponja
un dia i un altre dia,
dolça com dolça taronja
que té el suc de l'ambrosia.

Alegria que se fa
entre les festes...

- Digau-me:

La millor Fira del món
¿no és la Fira de Sant Jaume?

Des de la primera traca
- esclafit i loc i fum -
que pel novell es destaca
i del puig és el resum

2
fins la Batalla postrema
- sense melvosa ni porcs
puix no té res de guerrera
perquè és Batalla de Flors -

tot el programa es compon
d'Art i d'Amor...

- I digau-me:

La millor Fira del món
no és la Fira de Sant Jaume?

~~La Ciutat~~

Els carrers i l'Plana
tenen un posat galant;
vestixen de fil i seda
com damisella elegant.

Torrs, castells i berberes,
i poemes a desdir
fets amb ànries cadenes
vernaculars i sospir,

Festa grossa que respon
a un cos sa.

- I ara digau-me:

La millor Fira del món
és la Fira de Sant Jaume!!
Carles Solvador

Sonnet

a la Sra. Maria Encarnació Anton Regira del
I Certamen Literari de Benicarló
- any 1952 -

He eixit al món que viu, he eixit a l'aire;
del meu refugi vinc, del meu repòs;
sóc l'ordrenat, humil i vell cantaire
que per natura és trist i és amorós.

I he vist jardins i en ells, fantasista,
en el roser florit, tot clarós,
he vist la flor de carn d'amable caire
que fa glatir el cor menys pietós.

I aqueixa rosa sou, aqueixa rosa;
Benicarló és el vostre bell jardí
i aquest Certamen, càntic d'una alosa
que din d'amor, d'anhel no mai vençut.
Què el vostre cor, Regina, un gros robí,
s'encenga al foc d'Amor de joventut.

Carles Salvador

Benicarló, 29 aprt, 1952.

Sonnet

a la Sra. Maria Encarnació Antosa, - - - Regina
del I Certamen Literari de Benicarló
- any 1952 -

He eixit al món que viu, he eixit a l'aire;
del meu refugi viu, del meu repós;
sóc l'ordrenat, humil i vell cantaire
que per natura és trist i és amorós.

I he vist jardins i en ells, fantasiare,
en el roser florit, tot olorós,
he vist la flor de carn, d'amable caire,
que fa glatir el cor menys pietós.

I aqueixa rosa sou, aqueixa rosa;
Benicarló és el vostre bell jardí
i aquest Certamen, càntics d'una alosa
que diu d'amor, d'anhel no mai vençut.
Que el vostre cor, Regina, un gros robí,
s'encenga al foc d'Amor de joventut.

Carles Salvador

Al patrici En Primitiu Nicolau Pinet Serrans
— 0 —

els vostres anys tan plens d'alta cultura
ens han servit d'exemple estimulants
puix que heu estat l'espill que el raig fulgurava
cap a tothom que gotsja estudiant.

Passen els anys i en veis sempre perdura
com a absoluta auor, com a constant,
aquesta vostra llengua, criatura
que ens roba el cor i el temps, perseverant.

Vostres veïss de Pàtria, mirífics
- industrials, artístics, científics -
formen el vostre autèntic, pur estil.

Deixen que admire totes les arelles
del vostre estudi intens - noves i velles -
jo que us estime fort i abraça humil.

Carles Salvador

A BEATRIU GUTTMAN GOLDBERGER

Regina de la Festa

Quan naix el sol el blau del mar convoca
un pom de veles blanques i gavines
i l'aire es mou suau i du a la boca
aquell picant salobre de petxines.

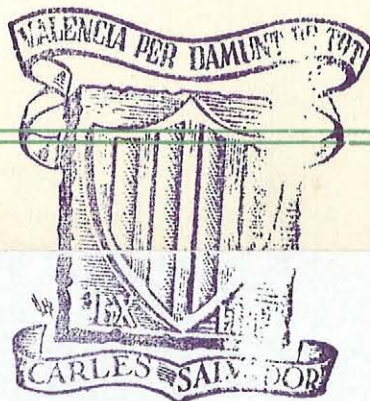
Quan creix la lluna el blau del cel provoca
tot un esclat de llums diamantines
i dels jardins s'enfugen de la joca
perfums de roses, nards i clavellines...

I vós que sou un sol de meravella
i full de lluna i raig d'una alba estrella
en vostres mans heu fet amb blaus un niu

que s'ompli bé de tendra recordança
d'aquella nit que no tindrà mudança
i en la que fóreu Reina Beatriu.

Carles Salvador

En memòria del Certamen Literari de la Ciutat de Benicarló celebrat el 27 d'agost de 1953

Versos en Homenatge a don Juan Martinez
i als components de la Banda del Casino Musical

Amics de Benimaclet:
Res millor per a esta nit
que llegir-vos el sonet
que a mià quina porté escrit
i que he escrit molt satisfet.

Un sonet en Homenatge
de senyor tan principal
com és don Juan, personatge
director de l'engranatge
d'esta Banda Musical

que ha guanyat per a la Banda
el premi més estimat
que, amb els que ja fan garlanda
la glòria del ^{poble} barri agranda
i me'l deixa entusiasmat.

Vaja, doncs, tirem avant
i comence la cançó

que he un pòst adrede jo.
Cavallers, i és que don Juan
té una batuta molt gran!!

Sonnet

La voluntat creixia cada dia
i en l'esperit les ànsies de triomfar
eren més grans. La Banda ja sentia
essa inquietud difícil d'amagar.

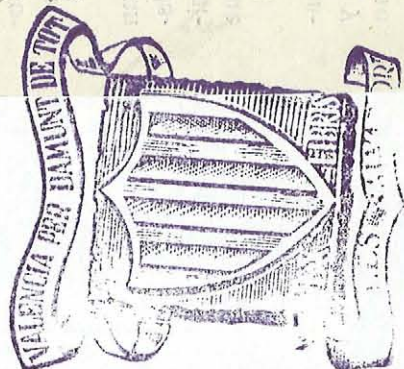
Les il·lusions creixien totes pures
com pures són les glòries de l'honor
L'estudi ben les obres ja mardures
i executaven, músics, plens d'amor.

I és quan vingué justíssima corona
de verds llavors, el premi que se us donà
estimulant del mestre el gran esforç.

Seguiu l'estudi tots i l'any vinent
un èxit més serà el corresponent
i guanyareu diners, honors i flors.

Carles Salvador

Octubre 1953.

A MONTSERRAT

EN EL DIA DEL SEU SANT

*Floreta del mes d'abril
que et gronses entre l'oreig
i tens dels àngels l'estil
i als ulls un dolç espurneig
fet de llum celestial,
ja me prengueres el cor
amb la teranyina d'or
del teu nom que és immortal.*

*Com la Verge Moreneta
—Maria de Montserrat—
i per gràcia completa
tens nom dolç i perfumat:
nom que el cor ompli de llum
i de Fe i d'alta Esperança,
nom d'Amor que no es consum
i que no coneix mudança.*

*Maria de Montserrat,
flor primera d'un verger
que té als peus un mont sagrat
i un blau mantell per doser;
Moreneta catalana
que ja te porta en el pit
la nena valenciana
que t'ofrena l'esperit,*

*vullgues fer la gentilesa
d'emparar amb el teu mant
—avui, dia del seu Sant—
tota la tendra infantesa
d'aquesta flor de l'abril
que se gronsa entre l'oreig,
que té dels àngels l'estil
i als ulls un dolç espurneig...*

Carles SALVADOR.

A LA NOSTRA DONA DE MONTSERRAT

*Així com Primavera s'enarvora
amb esclats de brostada exhuberant,
també mon cor avui per Vós, Senyora,
s'ompli d'un amor joiós i exultant.*

*I és tan gran el gaudi que m'heu donat
que el cor i el seny volen els dos a una
pujar fins vostre tron de Montserrat
per vore vostra faç tan dolça i bruna.*

*I encara voldria que eixos turons
foren de l'escala els més bells graons
per on s'enlaira l'ànima i s'allunya
envers l'infinit que és la vostra amor
on s'acompla esplendent tot el fervor
que us duu València i porta Catalunya.*

*Banús florit, Palmera vincladissa,
Cedre del Líban, Flor de Jericó,*

GLOSSA

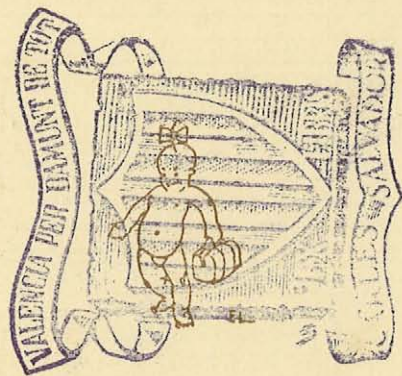
*Bé palesa aquesta glossa
que el nom no fa pas la cosa.*

*Montserrat!... Nom de muntanya
que alça els llegendaris cims
de la forma més estranya
vora els abruptes abims.*

*Montserrat!... Nom d'una nena
que, essent poncella d'abril,
riu com estrella serena
en prometença gentil.*

*Bé palesa aquesta glossa
que el nom no fa pas la cosa.*

Francisc ALMELA I VIVES.

Record

del naixement i bateig de la nena

Maria del Carme Ferrer Escrivà

Ciutat de València, 24 d'agost de 1952

D A T E S

El dia 24 d'agost de l'any 1952, a les 3'30 de la vesprada, nasqué la nena Maria del Carme Ferrer Escrivà, tercera de les infantes de Francesc Jacint Ferrer Pastor i Vicenta Escrivà Peiró, essent els seus avis paterns Francesc Vicent Ferrer Moreno i Regina Pastor Frau, i els materns Joaquim Escrivà Monsó i Dolors Peiró Escrivà.

Fon batejada en la nostra llengua el dia 30 d'agost del susdit any, a les 5 de la vesprada, en l'església parroquial de Sant Antoni Abat de la ciutat de València, pel reverend En Joaquim Escrivà Peiró, prevere, i foren padrins Francesc Vicent Ferrer Pastor i Dolors Escrivà Peiró, tots ells oncles carnals de la novella cristiana.

Naixement

A Maria del Carme, amb motiu de la seua naixença

Has vingut pels camins de la Vida
a cavall d'uns celestes coixins
fets de rajos de lluna polida
tot signant de la Vida els camins.

I has trobat les anelles dels braços
maternals que te gronxen fidels
i has tastat la tendror dels abraços
del teu pare i dels llavis, les mels.

Ets angèlic capoll, esperança,
i fermall radiant d'aliança
cordial per als vincles carnals.

Ben vinguda a la llar ja tan plena,
puix que té filial llum serena
i esperava els teus plors capitals.

Carles Salvador

A la Jta. Guillermina Martí Ballester
Regina de les Festes de la Magdalena
- XI Certamen Literari -
= 1955 =

Sobre el teu cos, roser de meravella,
es va croussant sota el teu respir
aquella flor que abir era porcella
i que ha esclatat avui com un respir.

Sobre el teu pit la flor, la rosa bella,
veposa i desvum - talment donant d'un lliv -
i somni té i somriures d'alta estrella
com d'una amor que mai no ha de finir.

I és que tu ets, Regina Guillermina,
el roserar joïós, el que no fins:
un impolut jardí clar i fragant.

L'aire va i ve man entre les vores
i es torna li com són totes les coses
que han pres de tu el perfum del teu encant.

C. S.